

punkt ønskede at hejse. Altsaa, Udvalget udtalte sig, som jeg her har refereret, og jeg havde let ved overfor denne Hensligning at sige, at det skulde være mig en kær Pligt ved given Lejlighed, saa snart ske kunde, at foranstalte en saadan Kommission forberedt og nedsat. Forskellige Omstændigheder have medført, at dette Tilsagn først kunde blive indfriet i Dag, da jeg har den Ære at fremsætte Forslag til Lov om Nedsættelse af en Landbokommission.

Forslaget gaar ud paa, at der nedsættes en saadan Kommission bestaaende af 15 Medlemmer, hvoraf Landbrugsministeren vælger Formand og Næstformand og 5 andre Medlemmer, medens hvert af Rigsdagens to Ting vælger 4 Medlemmer efter Forholdstalsvalg. Jeg antager, at denne Sættelse maa anses for fyldestgørende. Netop Tallet 4 for hvert af Tingene vil vist nogenlunde falde sammen med Hovedgrupperingerne i de to Ting. Kommissionens Opgave vil efter Forslaget være for det første at afgive Betænkning om en ny Lovgivning vedrørende Landbrugskreditforholdene. Det er højst sandsynligt, at der gennem en saadan Lovgivning med de fra forskelligt Hold indvundne Erfaringer for Øje vil kunne raades Bod paa mangt og meget af det, der maa siges for Tiden at lide under Brist og Brøst. Dernæst skal Kommissionen overveje og afgive Betænkning over Former for Adgang til Brugen af Jord i offentligt Eje. Endelig skal Kommissionen overveje Spørgsmaalet om mulige Ændringer i Ekspropriationslovgivningen. Disse tre Opgaver falde ret nøje sammen med det, der fandt sit Udtryk i den Udvalgsbetænkning, jeg før sigtede til. Dog er der et Led, jeg ikke har medtaget, nemlig Spørgsmaalet om Landbrugets Beskatningsforhold. Jeg har ikke ment, det vilde være rigtigt at gøre det til Pligt for Kommissionen at overveje og afgive Betænkning over dette Emne, thi for det første kan man ikke skille Landbrugets Beskatningsforhold ud fra den øvrige Grundbeskatning her i Landet, og dernæst er der det at mærke, at der for Tiden sidder en Kommission, nedsat af den forrige Regering, der beskæftiger sig med den kommunale Ejendoms-skyld. Alt taget i Betragtning, har jeg ment, det var rigtigst ikke at paalægge den Kommission, det her foreslaas at nedsætte, denne Opgave. Selvfølgelig kan ingen menneskelig Magt hindre — og det er sikkert lige saa lidt Rigsdagens Hensigt som min at hindre det —, at Kommissionen i For-

bindelse med de andre Opgaver drøfter ogsaa Beskatningsspørgsmaalet, men positivt og udtrykkeligt at paalægge Kommissionen at tilvejebringe Forslag og afgive Betænkning om Landbrugets Beskatningsforhold har jeg ikke anset for rigtigt nu.

Lovforslaget indeholder dernæst de almindelige Bestemmelser om, at Kommissionen kan antage fornøden lønnet Medhjælp og tilkalde specielt sagkyndige til at deltage i dens Møder, samt ligeledes sædvanlige Bestemmelser vedrørende Diætforholdene: 6 Kr. for dem, der bo i København eller Københavns Nærhed, og 10 Kr. samt Rejsegodtgørelse for dem, der bo længere borte.

Dette er Indholdet af Forslaget. Det er i sig selv ikke noget Program med Hensyn til Løsningen af de Spørgsmaal, som Kommissionen skal give Forslag om. Dette er det for Øjeblikket ikke Lovgivningsmagtens Opgave at præcisere. Vi nedsætte netop Kommissionen for at undersøge og overveje disse Problemer og afvente dens Forslag. Kun finder jeg det rigtigt straks at udtale som min personlige Mening, at det er ønskeligt, at Kommissionen iagttager det Hensyn, at hvorledes end Løsningen af disse forskellige Problemer bliver, maa det være en Forudsætning, at den ikke medfører stor direkte Udgift for det offentlige. Det maa være en Ordning, der støtter og fremhjælper ved det Arrangement, der skabes, men ikke en Ordning, der forudsætter store positive Ofre fra det offentlige, med andre Ord: Ofre fra enkelte Statsborgere til Støtte for andre Statsborgere. Det ønsker jeg at sige med det samme. Det er naturligt og rigtigt, at dette staar klart. Hermed har jeg refereret Lovforslaget, og jeg anbefaler det til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Ingen af de 3 paa Dagsordenen opførte Sager kan behandles i Dag uden Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykke til, at alle 3 Forslag behandles i Dag, som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2274).